

Pytania prejudycjalne

Czy dyrektywę Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne ⁽¹⁾, zmienioną dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniającą dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko naturalne ⁽²⁾ oraz dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującą udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE ⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie musi ustanowić obowiązek wykonania oceny skutków środowiskowych w odniesieniu do rodzajów przedsięwzięć wymienionych w załączniku I do dyrektywy, a w szczególności w pkt 20 (konstrukcja napowietrznych linii elektrycznych o napięciu co najmniej 220 kV i długości powyżej 15 km), w przypadku instalacji planowanej na terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich, również wtedy gdy próg powodujący powstanie obowiązku przeprowadzenia oceny (w niniejszej sprawie długość powyżej 15 km) zostaje osiągnięty lub przekroczony nie przez część instalacji znajdującą się na jego terytorium, lecz poprzez doliczenie części instalacji w sąsiednich państwach?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, str. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 73, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 156, str. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Panevėžio apygardos teismas (Litwa) w dniu 20 maja 2008 r. — Postępowanie karne przeciwko Edgarowi Babanovowi

(Sprawa C-207/08)

(2008/C 209/31)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Panevėžio apygardos teismas (Litwa).

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Edgar Babanov

Pytania prejudycjalne

1) Czy i z którymi dokładnie przepisami Unii Europejskiej jest niezgodny art. 265 kodeksu karnego Republiki Litwy w

zakresie, w jakim przewiduje bezwarunkową odpowiedzialność karną za uprawę wszelkich bez wyjątku odmian konopi, bez względu na ilość zawartej w nich substancji aktywnej?

2) Jeśli jest on niezgodny z tymi przepisami, czy sąd Republiki Litwy może orzekając zastosować prawo krajowe (art. 265 kodeksu karnego), jeżeli zawartość substancji aktywnej w uprawianych konopiach nie przekracza 0.2 %?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 28 lutego 2008 r. w sprawie T-215/06 American Clothing Associates przeciwko OHIM, wniesione w dniu 20 maja 2008 r. przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-208/08 P)

(2008/C 209/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: American Clothing Associates

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie T-215/066 w zakresie, w jakim orzeczono, że art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾ nie ma zastosowania do znaków usługowych;

— obciążenie American Clothing Associates kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi na poparcie odwołania jedyny zarzut dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego w związku z art. 6ter Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r. z późniejszymi zmianami ⁽²⁾. Wbrew temu, co orzekł Sąd, ten ostatni przepis, do którego odsyła art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego na poparcie, znajduje w istocie bez rozróżnienia zastosowanie zarówno do znaków oznaczających towary, jak i do znaków oznaczających usługi.